

Nieuwsbrief

Children's Care Oekraïne

December 2015 – Jaargang 3 nr. 7

Het is al weer december en dat betekent dat het jaar al weer bijna voorbij is. Als ik naar buiten kijk wordt het al echt winter. In twee maanden tijd verandert er zoveel. Toen was het net herfst en alles was zo mooi gekleurd een blauwe lucht met daar onder bomen in geel, rood, groen, oranje en bruine tinten. Nu is het grauw buiten alle bladeren zijn intussen gevallen en het laatste fruit dat nog aan de bomen hangt komt tevoorschijn. Het is weer een jaar geweest waar ik veel heb mogen doen en waarin er veel is gebeurd.

Even een kort overzicht van een aantal dingen die er dit jaar zijn gebeurd.

Zo moest ik afscheid nemen van 2 kinderen die naar een adoptie gezin zijn gegaan.

Wat natuurlijk mooi maar ook moeilijk tegelijkertijd was. Ik zal ze ook zeker nooit meer vergeten. Wat ik voor hen heb mogen betekenen in hun eerste levensjaar/jaren daar ben ik enorm dankbaar voor. Maar wat ik van hun terug heb gekregen is nog zoveel mooier. Ik heb met beide families af en toe nog contact. Ze komen vol trots hun dochter laten zien en vertellen hoe het met ze gaat.

Ook heb ik het hele jaar door het voorrecht gehad om voor nog veel meer kindjes te mogen zorgen. Andere jaren mocht ik vaak een lange tijd voor kinderen zorgen. Dit jaar was het een komen en gaan van kinderen. Veel kinderen gingen naar het kinderthuis om daar een revalidatie programma te volgen of dit nou wel of niet goed is laat ik maar even terzijde. Hoe het na dit programma met ze gaat? Ik hoop dat ze weer naar hun families mogen gaan.

Andere kinderen konden gelukkig weer naar huis om daar de moederliefde te krijgen die zo belangrijk voor ze is. Sommige kinderen gingen van het ene kindertehuis naar het andere kindertehuis en dan ben je 3 en 5 jaar oud en heb je dus gewoon geen vaste plek. Maar aan al deze kinderen, waar ik een enorme liefde voor voel, zal ik blijven denken en voor ze bidden. En ik hoop dat ze mogen ervaren dat er iemand is waarvan ik de liefde heb mogen doorgeven: God, Die van ze houdt en ze nooit zal loslaten.

Ook kwam er een nieuwe collega waar ik mee mocht gaan samen werken. Het is fijn te merken dat hoe verschillend we ook zijn, we elkaar kunnen aanvullen en elkaar kunnen bemoedigen in het werk wat we hier mogen doen. Ik ben dankbaar dat er hier Nederlanders zijn waar je op kunt bouwen. We kunnen er zijn voor elkaar in mooie maar ook op moeilijke momenten.

Maar ook die gaan soms weer een nieuwe weg in en heb ik dus ook dit jaar afscheid moeten nemen van 1 van hen. Doordat je in een korte tijd zo naar elkaar toe groeit en een relatie opbouwt is dat ook zeker weer een gemis.

Ook was het een jaar waarin ik veel heb mogen leren en mocht veranderen, misschien juist wel door de moeilijke momenten heen. Ik ben onwijs dankbaar voor het afgelopen jaar, en tegelijkertijd weer nieuwsgierig na wat God van plan is met mij, Oekraïne, het werk in het ziekenhuis en de kinderen. Zo op naar het nieuwe jaar.

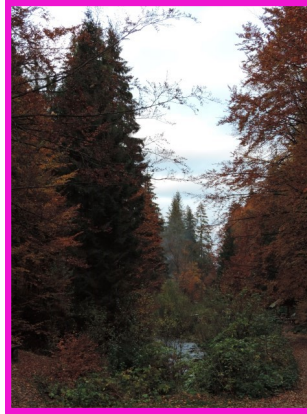
Maar voor het zo ver is wil ik jullie graag nog even vertellen over de laatste 2 maanden.

Ik mag op dit moment voor 4 kinderen zorgen:

Camir G: hoe klein hij nog was 2 maanden geleden toen ik over hem vertelde hoe groot hij nu al weer wordt. Het is al echt een ventje dat steeds gericht naar het speelgoed gaat kijken en ook langzaam snapt dat je daar wat mee kan doen. Hij is ook echt gaan lachen de afgelopen maanden en het is dan ook een feest om hem uit bedje te halen en je dag te beginnen met een gezichtje dat van oor tot oor glimlacht als je hem oppakt.

Sarah: is een heel sterk klein meisje met mooie donkere oogjes. Anders dan veel van de andere kinderen was ze in onze ogen al snel lekker aan het spelen en aan het rondkijken op haar buikje in de box. Op dit moment gaat het niet zo goed met haar. Waarom weten we niet maar ze wil haar flessen vaak niet leeg drinken en doordat ze wel in de lengte groeit, wordt ze toch langzaam wel wat dunner. Gelukkig zien de dokters/ zuster het nu ook in en wordt er meer aandacht aan besteed.

De andere 2 kindjes zijn nog maar net in het ziekenhuis gekomen. **Alex en Eva** zijn nog kleine schatjes waar ik vooral veel mee zit te knuffelen.

Bidden & Danken

Danken:

- voor Zijn zegen die ik ook dit jaar weer mocht ervaren.
- voor de middelen die ik mag ontvangen waarvan ik ook weer kan uitdelen.

Bidden:

- voor de kinderen op welke plekken ze nu ook zijn.
- voor de mensen hier die het financieel erg moeilijk hebben en door de winter nog meer kosten zullen hebben en dus niet weten hoe ze nog kunnen eten of medicijnen kunnen kopen.
- voor Gods plan het komende jaar.

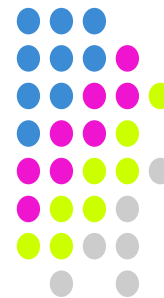
Als je wilt reageren op deze nieuwsbrief klik [HIER](#).

Nieuwsbrief

Children's Care Oekraïne

December 2015 – Jaargang 3 nr. 7

Het contact met de zusters gaat ook steeds beter. Een mooi voorbeeld hiervan is dat een aantal maanden geleden er een zuster was waar we toch wel een beetje van baalden als zij aan het werk was. Voor ons gevoel sloot zij zich heel erg af voor ons en wilde al totaal niet met ons overleggen als het ging om de kinderen. We hebben hier veel voor gebeden en nu gaat het zo goed en kijken we er naar uit om met haar te werken. We proberen veel met haar te praten over het werk maar ook hoe het persoonlijk met haar gaat. En ook zij komt veel vaker met vragen naar ons toe over hoe we het zullen gaan aanpakken op de dagen dat ze werkt.

Ook kon ik, met dank aan jullie, één van de zusters financieel helpen. Zij had veel pijn en kon steeds lastiger lopen en haar arm bewegen door ontstekingen in haar gewrichten. Hierdoor kon zij ook niet werken en niet werken betekent geen salaris. Zelf wilde ze niet naar de dokter omdat ze bang was voor wat er uit zou komen en wat dit zou kosten. Om je even uit te leggen waar die angst vandaan komt is het misschien handig te vertellen dat ze hier geen verzekeringen kennen en de kosten die ze maken bij een dokter en de medicijnen die daar bij komen kijken zelf moeten betalen. De kosten die ze in één week maakte was ongeveer haar hele maandsalaris en dan zou het er op neer komen dat ze voor de rest van de maand geen geld meer zou hebben om van te leven. Het was zo mooi om te zien hoe dankbaar ze was al vond ze het wel erg moeilijk deze hulp aan te nemen.

Lastig is wel dat er helaas veel jaloezie speelt onder de dokters en zusters en het dus moeilijk blijft om dit soort dingen te doen. Maar ik hoop dat ik in de toekomst dit mag blijven doen als ik daar de middelen voor heb.

Voor dit jaar houden de nieuwsbrieven weer op maar ik hoop in 2016 jullie weer mee te mogen nemen in mijn belevenissen. Bedankt voor al jullie belangstelling, liefde, kaartjes en financiële steun het afgelopen jaar want dat maakt mede mogelijk dat ik me hier kan inzetten.

Groetjes Jorien

Naamsverandering Children's Care Oekraïne

In verband met de aanscherping van de ANBI-wetgeving hebben we de omschrijving van Joriens werk in Oekraïne moeten aanpassen. Aan u de vraag om ook de **omschrijving** van de gift die u maandelijks/jaarlijks of incidenteel geeft via de rekening van C.G de Wingerd **aan te passen** in **o.v.v Children's Care Oekraïne**

Bij voorbaat dank!! De Thuisfront commissie

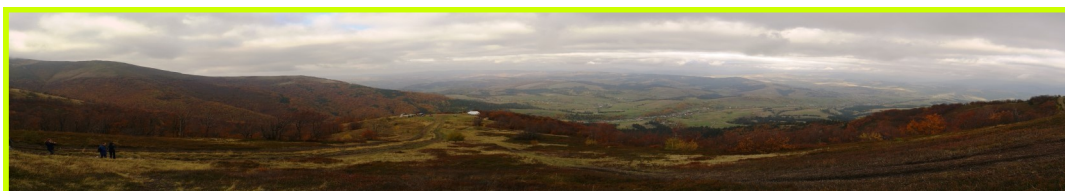
jorienderuiter@hotmail.com

www.jorien-oekraïne.nl

IBAN - NL64 RABO 0148 8373 52

t.n.v. CG de Wingerd

o.v.v. **Children's Care Oekraïne**

Mijn collega Gerdien

De Nederlanders

Mirjam waar ik afscheid van heb moeten nemen

Vakantiegroep

Jorien vindt het leuk om post uit Nederland te krijgen.

Ukraine 90202
Zakarpatskaja oblast
Beregovo/Beregszasz
Arany Janos 124

Als je wilt reageren op deze nieuwsbrief klik [HIER](#).